

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

8. De gestu & ritibus antiquorum in numerando & eloquendo per gestus:
Et de hoc curiosæ Astabasdæ obseruationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

hanc, nisi inferiores confugunt.

At in blandiendo, fatendo, satisfaciendo, ro-

gando, lenis & submissa. Suadentium, & mo-

nentium, & pollicentium, & consolantium

gravis. In metu, & verecundia contracta: in

adhortationibus fortis, disputationibus teres,

miseratione flexa, & flebilis, & consulto qua

obscurior, at in egressionibus fusa, & secur

claritatis, in expositione, ac sermonibus recta,

& interacutum sonum, & grauem media.

Attollitur autem concitatus affectibus, compo-

sitis descendit, pro virtuusque rei modo altius,

vel inferius. Hoc profecto, qui prastare poter-

it, pronuntiationis assequetur perfectionem.

Voci varie-

tu in actione
ne commen-

datur in
Gratiano.

Ausonius
in alieno

grat. ad Gra-

Cicer. de Orat. 216.

tu num. Ima-

plura genera diuidit, lene, aperum: contra-

ctum, diffusum: continentis spiritu, intermisso:

fractum, scissum: flexo sono, recto: attenua-

tum, inflatum. His sunt (inquit) actori, ut pictori

ri expositi ad variandum colores.

Iraquidiae amant acutum, incitatum, crebro

incidentes.

Miserationes, flexible, plenum, interrup-

tum, flebile.

Merus, demissum, harsitans, & abiectum.

Vis, contentum, vehemens, imminens qua-

dam incitatione grauitatis.

Voluptas, effusum, lene, tenerum, hilaratum,

ac remissum.

Melestiae, graue, ac uno pressu obductum.

Degestu, & ritibus antiquorum in nume-

rando, & loquendo per

gestus.

Et de hoc curiosæ Astabasæ obser-

uationes.

CAPUT VIII.

Restat altera pars actionis gestus, cuius lo-

quax est quodammodo silentium, siquidem Casiadorus in varijs, Orchestrarum lo-

quacissimis manus, linguisos digitos, silentium clamosum nominat, & eius expositionis

tacita meminit, quam Musa Polihymnia re-

perisse narratur. His corporis, maximè vero di-

gitorum signis in numerando plurimum vlos Digi

ti liniisse veteres, testatur Nicolaus Smyrnaeus A-

guosi. Stabadas, qui libellum à doctiss. Morello edi-

tum de ea re conscripsit, Φραστήρος δάκτυλος Smyrnaeus

λικη μέτρα. Non erit hic à re alienum qua-

dam capita subiaceere, ut inde varios vermicu-

latorum digitorum flexus, vel loquitus Martia-

bns, nec non nimis fortasse putidam in eo an-

tiqorum inuentorum subtilitatem lector a-

gnoscat.

RATIO ANTIQFORVM PVTIDIVSCVLA NUMERANDI,

& loquendi per gestus.

EN τῷ τῆς χερός καθεύδεις τοῦς ἀριθμοὺς οὐ-

τας. καὶ σὲ μὲν εὐεύθυμος ἀεὶ δρέπεις τὰς

μονάδας, καὶ δεκάδας κρατεῖς. σὲ δὲ τὴν δεξιὰν τὰς

ἐκατοντάδας, καὶ χιλιοντάδας, τοὺς δὲ ἑπτάκινα

τέταυς ἀριθμοὺς χαρακτηνίζειν. οὐ γάρ θέχεις ὅ-

πος καθέγεις σὲ τᾶς χερούς.

Ζεσελομέτρος τὸ πρώτον σὸν μικροῦ δακτύ-

λου τοῦ μέσου καλούμενος. τὸ δὲ τεττάρων

ἐκτεταμένον, καὶ τὰ μέρη ὁρίσας, κατέχεις

IN manibus ita numeros continebis: & in

manu quidem leua unitates & decades

tenere debes; in dextra vero centenarios, &

millenarios. Numeros autem, qui hos exce-

dunt, notare alieni s' oportet. Nam integrum

tibi non erit illos manibus continere.

Minimo seu auriculari digito contracto:

quatuor vero reliquis extensis, & erectis, in

manu quidem manu unitatem solam con-

Kkk tines.

εἰ τὴ δέ τις ἀκρίβεια μικρή, οὐ τὴ δέ-
ξιά, χιλιοτάχα μικρή.

Καὶ πάλιν συστημένη, καὶ τότε, καὶ τό-
τε ὑπόδεστερή τοιούτη περιμέτρος, καὶ
πλεύσης γελθεῖσα. Τοῦτο πάντα τελεῖν, οὐτίσ-
τε, ἀπομείνειν, γρατεῖσθαι τῇ εὐωδίᾳ, τότε,
οὐ τὴ δέξιά, τοῦτο χιλίου.

Τότε δὲ τὸ πάντα συστημένη, ἔτοι τὸ πρώ-
τον τὸ δέξιον, καὶ τὸ, καὶ τὸ ἐτρεπόντον, τὸ
τοῦ λοιποῦ περιττούματος τὸ αντίκειόν τοιούτον, καὶ
τὸ πλαχεῖσθαι, εἰτὶ πλευραῖς, οὐ τὴ δέξια,
οὐ τὴ δέξια, τοῦτο τελεῖν.

Πάλιν συστηλῶν τούτων δέοντα, τὸ μέσον, καὶ τὸ
πλαχεῖσθαι, καὶ τὸ πλευραῖς, καὶ τὸ
λοιπὸν τοιοῦτον πλευραῖς, δηλοῦσθαι πλευ-
ραῖς εἰτὶ λαβεῖσθαι, οὐ τὴ δέξια, τοῦτο τελεῖν.

Τοῦτο δέ τις τοῦ πάλιν τὸ πλαχεῖσθαι
πλαχεῖσθαι, καὶ τὸ πλευραῖς πλευραῖς, πλαχεῖσθαι,
οὐ τὴ δέξια, τοῦτο τελεῖν.

Τότε μέσον τοῦ πάλιν τὸ πλαχεῖσθαι πλα-
χεῖσθαι, καὶ τὸ πλευραῖς πλευραῖς, τὸ
τοῦ λοιποῦ περιττούματος τὸ αντίκειόν τοιούτον,
τὸ πλαχεῖσθαι, εἰτὶ πλευραῖς, πλευραῖς, τὸ πλα-
χεῖσθαι, οὐ πλαχεῖσθαι, πλευραῖς πλευραῖς, τὸ πλα-
χεῖσθαι, οὐ πλαχεῖσθαι, πλευραῖς πλευραῖς. οὐ τὴ
δέξια, τοῦτο τελεῖν.

Οὔτως εὖτε καὶ τοῦ πάντου ὁμοιό-
τειν, καὶ μέντοι καὶ τὸν διπλοῦδον, τοῦ πλευρᾶς, καὶ
τοῦ διπλοῦροῦ, καὶ τὸ πλευραῖς πλαχεῖσθαι, οὐ μέν-
τοι πλαχεῖσθαι πλαχεῖσθαι, οὐ τὴ δέξια πλαχεῖσθαι.

tines, in dextra verò millenarium unum:
I. I. M.

Rursus contracto minimo, & medico, reli-
quis tribus, ut dicimus explicatis: in leua duo,
in dextra millia duo tenes.

II. II. M.

Tertio autem, qui medium, & infans dictur,
compresso, iacentibus alijs duobus, ac ielli-
quis extensis, indice nimirum, & pollice, que
continet, in sinistra quidem tria sunt, in dextra
verò tria millia.

III. III. M.

Porro duobus medijs incurvatis, nempe
medio, & medico: & reliquis extensis, nem-
pe pollice, indice, & auriculari, exprimita
sinistra quidem quatuor: in dextra quatuor
millia.

IV. IV. M.

Rursus tertio, mediōve contracto, & qua-
tuor ex certis expansis, denotas quinque, leua,
ac dextra quinque millia.

V. V. M.

Præterea in curvatis infanti, & annulari, &
reliquis exporrectis, in sinistra tenebis secatum:
in altera sex millia.

VI. VI. M.

Item minimo, auriculariū extenso, &
palmarē radici, seu brachiali apposito, reliquis
elevatis, designas septem, leua altera septem
millia.

VII. VII. M.

Rursus annulari, mediorū pariter exporre-
cto, & in flexo; donec extrema vclæ partem
apud contingat, adiacente etiam minimo, reli-
quis tribus, medio, indice, & pollice sublati:
gefas, qui sit in sinistro, exprimit octo, in de-
xtra octo millia.

VIII. VIII. M.

Sic igitur tertio digito, siue medio pa-
ter constituto, atque alijs duobus ita positis,
primo, auriculari videlicet, & secundo, siue
medico, eadem conformatioe, in leua decla-
rati nouem, in dextra novem millia.

IX. IX. M.

Τιλλετος διπλης θηλης, ενθη διδυμης, αλλα πλαινεται, και τοιχαστοι
οπικουνται μερις αν τοιχη διπλης θηλης αν την τοιχη διπλης θηλης
παραπλαινεται συντεταγμένη, τοις αν γνηται σιγη
μετατρέπεται. Την διπλην τοιχην ποτικως
πιπεινεται, και μηχανισμον αν απληση,
αλλα σωματικων το γοινοφορη, και οπλοι, οι διπλη
δοξαι. ρ.

Πλάκη της τεραπλοος, τοιχανος καλουμένος,
οπικουνται επι τοιχην βροτος, μεταπει την γραμμη
την διπλην τοιχην συντεταγμένη, και παρα-
πλαινεται διπλη τοιχη, ην ποτικη, οπικη
τοιχη, μερις. Την διπλην θηλης οπικην
τοιχηνεται, και συνεγγιζεται την τοιχην,
και το γοινοφορη, και οπλοι. και ει πιπεινεται
τοιχη.

Τοιχη λιχανου τοιχη, και τη διπλη θηλης θηλη
πιπεινεται οπικην τοιχην, και την τοιχην ποτικη
πιπεινεται, ην την τοιχην τοιχην τοιχην
πιπεινεται, και συνεγγιζεται οπικη, διπλη τοιχη
πιπεινεται, και τοιχην τοιχην τοιχην ποτικη, και
την τοιχην πιπεινεται.

Πλάκη της τεραπλοος η θηλητην ποτικην,
και τη διπλη θηλης θηλη, μεταπει την λιχανη,
τοιχη τοιχη, και προστατευεται ποτικη
πιπεινεται, ει τη λιχανη πιπεινεται ποτικη,
και την τοιχην πιπεινεται.

Πλάκη ποτικη της τεραπλοος η πλακη οπικη,
η διπλη θηλη, οι οπικης Γάμμης επι την ποτικη
πιπεινεται, ει τη πλακη τη λιχανη, ποτικη
πιπεινεται πιπεινεται, ην ποτικη πιπεινεται,
και την τοιχην πιπεινεται.

Τοιχη διπλης θηλης, και τη διπλη θηλη
πιπεινεται τη διπλη θηλην, διπλης θηλης
πιπεινεται τη μητρα κοινηκα τοιχη ποτικη, και
διπληποτικη πιπεινεται διπλη ποτικη τη λιχανην την πιπεινεται
πιπεινεται πιπεινεται, ην πιπεινεται πιπεινεται, και
διπλη πιπεινεται.

Ποτικη διπλης θηλης, η διπλη θηλη
πιπεινεται πιπεινεται, πιπεινεται, και πιπεινεται
και τη διπλη θηλη, η διπλη θηλη πιπεινεται
πιπεινεται τη διπλη θηλη, η διπλη θηλη πιπεινεται
πιπεινεται πιπεινεται, και πιπεινεται.

Præterea pollice expanso non tamē elatū
to, sed obliquè utique, & indice inflexo, quo
utique in priorem articulum pollicis concer-
rent, ita ut coalescat ligamentis figura, reliquis
autem tribus naturaliter expositis, & non
separatis a se in unum, sed connexis, talis ge-
stus in sinistra denotat decem: in dextra cen-
tum.

X. C.

Adhæc quarto, qui index dicitur, explicato
testa tanquam æquali linea: reliquis tribus
connexis, & ad palmam quasi figura anguli
paullum inclinatis, pollicis autem super his la-
cente, & ad indicem simili admoto: in sinistra
talis gestus virginis designat: ac in dextra de-
centia.

XX. CC.

Rursus inde, & pollici in potrectum sub-
inclinatis, & in apice summo fibimè appropri-
quantibus, ceteris tribus extensis & connexis,
prout à natura ducuntur: talis flexus triginta
declaratur laua, & trecinta in altera.

XXX. CCC.

Item quatuor recta extensis, & pollici su-
perinducto indici, instali literæ r. gamma, & ad
partem superiorē exteriore spicante, in
sinistra notat quadragesima, & in dextra qua-
dringenta.

XL. CCC.

Porrò eodem modo quatuor explicatis re-
cta, & copularis: pollici vero iostar r. gamma
in inteiorem partem flexo, ad pectus, hinc ar-
tum indicis: quinquaginta denotat in laua, &
in altera quingenta.

L. D.

Hæc cum ita se habeant, & in indice pollici
circumflexo, ita ut index contingat media iun-
ctura, primum & secundum articulum, &
frons eiusdem indicis montem pollicis pra-
cingat, sexaginta declarat in sinistra, & sexen-
ta declarat in dextra.

LX. DC.

Item tribus similiiter extensis, & ut sepe
diximus connexis: pollici etiam superindi-
cari immisso, & ad summirem vnguis in gy-
rum coeunt, cum indice signat septuaginta in
laua, & septuaginta in altera.

LXX. DCC.

Kkk 2

Rursus

Πάλιν τὸν συγκαμένων ισαμένων καὶ τὸν σχήματι γωνίας, καὶ πρὸς τὴν παλάμην ἔστεν. βλεπόντων, τὸν ἀντίχειρον ἐπάνωτῷ μέσῳ τὸν Σίτην δακτύλα, δικονδύλωδή πρὸς τὴν ρίζην ὃντι τὸν αὐτὸν δακτύλα κειμένην, καὶ τῷρες τὴν παλάμην ἡρμοσμένην, καὶ τὸν λιχανὸν τούτων τὸν ἀντίχειρον κειμένην ἐπὶ διπλῶν πρώτων δέρθεσθαι τὸν δέρχιον τοῦτον τὸν τετράδειν συμπτωτὸν τὸν ἀντίχειρον, ὑγδόνικον ταῦτα τούτων δῆλον. καὶ ὅπεραδοι.

Ἄλλοι τὸν χεῖρα παλαμῆδε δίκεν συστίλλουσιν διφλεψίας, τὸν διπλῶν πρώτων δέρθεσθαι, καὶ τὸν Σίτην εκτείνειν δακτύλας, τὸν λιχανὸν ἀρεις, ὡς ἀπὸ τοῦ συρράντος τὸν ἀρειόν τούτων τοῦτον σχῆμα, σὺν τῷ τηλεονόμῳ φραγμῷ, δῆλον οὐνεγκόντα, σὺν τῷ δέρχιον τοῦτον τὸν τετράδειν συμπτωτὸν τὸν ἀντίχειρον, ὑγδόνικον ταῦτα τούτων δῆλον. καὶ ὅπεραδοι.

Rursum tribus iunctis, cretisque; ad figura ram anguli, & ad palmam prospicientibus, pollice autem supra medium, & tertium digatum innitente, & iocundente curvatur, quæ ad radicem ipsius est, & ad palmam adaptato, atque indice luper illi circumflexo ad primum articulum, donec summitate concidat iam mortem pollicis: talis gestus in dextra effigit octoginta, & octingenta in Iuxa.

Denique manus palmi instar contracta, creto pollice, ac digitis tribus extensis, dimissi indice, ut à contractione flexus assolct: eiusmodi gestus in sinistra nonaginta indicat, in dextra nongenta, LXXX. DCCCC.

NEque vero tantum numerasse, sed & per determinatos quosdam gestus collocutos fuisse narrat Iosodorus l. i. c. 25,

Sunt quadam & digitorum notæ, sunt & oculorum, quibus secum taciti, proculque adstantes colloquuntur: sic mos est, militaris, quoties consentiat exercitus, quia vox non potest, manu promittat. Alij quia vox non possunt, gladiatorum motu salutent. Unde etiam Ennius, de quadam impudica, quasi in choro pila ludens datatim dat le, & communem facit. Alium tenet, alijs adnoscit, alijs manus est occupata, alijs dat aenulum spectandum, & à labris alium inuocat, cum alio cantat, at-tamen alijs dat dígito literas, & Salomon annuit, oculo veritatem pede, dígito loquitur. Teatatur id quoque saltatio Chironomica, qui motus manus ad numerum compositus, affectus animi prædebat. Et ut aliquid ex sacris recensēamus, extat libellus Aria Montani, qui Hieremias inscribitur, de gestu, & actione, è quo varias gestuum significaciones colligas, quas ipse ex sacro instrumento confirmat: Ego (quod huius magis proprium est instituti) Ora-torum, Poëtarumque aliquot testimonijs demon-strabo.

V A R I A E GESTU V M N A T V R A-
l i u m significaciones, ex sacris, &
profanis.

CAP. V T I X.

O Mnis motus animi quod præclarè à Marco Tullio dictum est, suum quandam à natura habet, vultum, & sonum, & gestum, totumque corpus hominis, & eius omnis vultus, omnesque voces, venerui in fidibus, ita sonant, ut à motu animi quoque sunt pulsæ, itaque non erit superuacaneum hæc de motu nataturali præmittere.

Capitis demissio modestiam, & luctum cōsequitur: estque is habitus solemnis, ijs qui diuinæ iræ deprecandæ causa ad squalorem se significat, quamquam id non nunquam virio hominum, simulatione magis, & imitatione veritatis, quam certe & constanti animi proposito fiat. Sic D. Remigius Clodouorum Regem Francorum, ad Christianam demissiōnem hortatus, dixit,

Mus depone colla Sicamber.

Caput atroliere, superbientium, & arrogantium gestus est, αὐχένα γαστρὸν δέρει apud Nonnum. Dionysiacon 19. Cernicem ferocium erigere, id est superbire...

Caput: